

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 9T/96/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420010445
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fujeřík
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8420010445.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom JUDr. Jurajom Fujeříkom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.09.2020 v Kežmarku, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

W. N., nar. XX.XX.XXXX v Kežmarku, trvale bytom R. A. XX/XX, C. Q., t. č. ÚVV Prešov,

K. N., nar. XX.XX.XXXX v Kežmarku, trvale bytom R. A. XX/XX, C. Q.,

Q. Č., nar. XX.XX.XXXX v Kežmarku, trvale bytom R. A. XX/XX, C. Q.,

u z n á v a j ú s a z a v i n n ý c h, ž e

po predchádzajúcej dohode dňa 6.4.2020 v čase okolo 23.00 hod., bez súhlasu majiteľa alebo inej oprávnenej osoby, vošli cez zadnú časť dvora, ktorá nie je oplotená na pozemok a následne na verandu, ktorá je súčasťou rodinného domu, nachádzajúceho sa v rómskej osade vo C. Q., na ul. R. A. Č..XX, okres Kežmarok, majiteľom ktorého sú poškodení W. Q. a C. Q., na tejto verande poškodili vonkajšie vchodové dvere a ich debnenie z OSB dosiek, následne vo verande domu napadli poškodeného W. Q. a to tak, že ho jedenkrát rukou udreli do oblasti hlavy pri pravom uchu, pričom keď sa poškodený W. Q. pokúšal z verandy dostať do domu, jedenkrát ho udreli odzadu do oblasti hlavy a ťahali ho za odev a potom ako sa poškodený W. Q. dostal dnu do izby domu a držal kľučku z vnútornej strany dverí, aby sa nedostali ďalej do jeho obydľia, snažili sa z vonku dvere otvoriť, čo sa im však nepodarilo, nakoľko poškodený stihol zamknúť dvere, na ktoré následne búchali, čím takto svojím konaním spôsobili poškodeným W. Q. a C. Q. škodu poškodením vchodových dverí do verandy a ich debnenia vo výške 150,- €, t e d a

spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydľia iného a spáchali taký čin najmenej s dvoma osobami,

č í m s p á c h a l i

prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú

Obž. W. N.

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona a § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného z a r a d ť u j e na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Obž. K. N.

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. k), písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona a § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona zároveň u k l a d á obžalovanému probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona ustanovuje skúšobnú dobu na 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. k) Trestného zákona súd zároveň u k l a d á obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Obž. Q. Č.

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l) Trestného zákona a § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa mu výkon uloženého trestu podmieniene o d k l a d á.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa mu stanovuje skúšobná doba na 18 (osemnásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Kežmarok podala na Okresný súd Kežmarok dňa 20.08.2020 obžalobu pod sp. zn. Pv 202/20/7703-71 na W. N., K. N. a Q. Č. pre skutok, ktorého sa mali títo traja obžalovaní dopustiť tak, ako je tento skutok uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku a ktorý prokurátorka právne kvalifikovala ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Po prednese obžaloby prokurátorom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.09.2020 boli všetci traja obžalovaní poučení o tom, že ku skutku, ktorý sa im kladie za vinu, môžu každý sám za seba urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Po tomto poučení urobili všetci traja obžalovaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku a to, že sú vinní zo spáchania skutku, ktorý sa im v obžalobe prokurátorky kladie za vinu. Na to súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku a všetci obžalovaní na všetky položené otázky odpovedali „áno“. V zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku súd zistil stanovisko prokurátora a poškodených, ktorí zhodne navrhli vyhlásenie obžalovaných o vine prijať. Následne súd vyhlásenie obžalovaných W. N. K. N. a Q. Č. o uznaní viny zo spáchania stíhaného skutku, bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho súd právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe, podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní a priznania všetkých troch obžalovaných súd nemal pochybnosti o vine obžalovaných s tým, že zároveň rozhodol, že na hlavnom pojednávaní sa podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vykonajú len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a následne vykonal dokazovanie oboznámením obsahu listinných dôkazov a pripojeného spisu.

Preto súd bez ďalšieho dokazovania ohľadom viny obžalovaných, uznal všetkých troch obžalovaných za vinných zo spáchania skutku uvedeného v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku, pričom všetci obžalovaní v skutku opísanom spoločným konaním vnikli do obydľia poškodených W. Q. a C. Q. a spáchali taký čin s najmenej dvoma osobami, čím naplnili všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona spáchaného

formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Z hľadiska subjektívnej stránky súd konanie všetkých troch obžalovaných posúdil ako konanie v priamom úmysle, kedy obžalovaní chceli spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorým je nedotknuteľnosť obydlia iného /§ 15 písm. a) Trestného zákona/.

Zo správy o povesti obžalovaných vypracovaných Obcou Veľká Lomnica v prípravnom konaní dňa 12.05.2020 vyplývajú rodinné údaje o obžalovaných s tým, že u žiadneho z obžalovaných neevídujú žiadne priestupky. Obžalovaný K. N. je v správe Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov zo dňa 19.05.2020 hodnotený bez negatívnych poznatkov o jeho správaní s tým, že pokyny a príkazy vyplývajúce z ústavného poriadku plní, správa sa slušne a režim dňa dodržiava. Disciplinárne potrestaný a ani odmenený doposiaľ nebol. Rovnako je týmto ústavom hodnotený aj obžalovaný W. N.. Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že obžalovaný W. N. bol pred spáchaním prejednávaneho skutku priestupkovo postihnutý 8 krát, pričom sa jednalo o dva priestupky spáchané porušením ustanovenia zákona č. 513/2009 Z.z. o dráhach, ďalej o tri priestupky spáchané proti verejnému poriadku podľa § 47 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, jeden priestupok spáchaný proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a jeden priestupok spáchaný proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Z tohto istého výpisu týkajúceho sa obžalovaného K. N. vyplýva, že tento bol pred spáchaním prejednávaneho prečinu 4 krát priestupkovo postihnutý a to za priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, za priestupok proti verejnému poriadku podľa § 47 ods. 1 písm. a) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, za priestupok spáchaný proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a za priestupok na úseku všeobecnej vnútornej správy. Obžalovaný Q. Č. sa v zmysle tohto výpisu dopustil štyroch priestupkov, a to priestupku spáchaného porušením ustanovenia zákona č. 513/2009 Z.z. o dráhach, dvoch priestupkov spáchaných proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a jedného priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Súd tiež oboznámil obsah dvoch rozkazov o uložení sankcie za priestupok vydaných Okresným úradom Kežmarok vo vzťahu k obžalovanému Q. Č., ktoré má tento obžalovaný evidované aj vo výpise priestupkov.

Z aktuálneho odpisu registra trestov týkajúcich sa obžalovaného W. N. vyplýva, že tento bol doposiaľ 7 krát súdne trestaný, z toho štyrikrát mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom Okresným súdom Poprad bol v konaní vedenom pod sp. zn. 6T 149/2011 bol uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, za čo mu bol súdom uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov a 8 mesiacov nepodmienečne. Naposledy bol odsúdený v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 5T 95/2018, v ktorom mu bol za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov nepodmienečne, ktorý vykonal dňa 11.09.2019. Z aktuálneho odpisu registra trestov týkajúceho sa obžalovaného K. N. vyplýva, že tento bol doposiaľ päťkrát súdne trestaný, z toho dvakrát mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, ale v posledných desiatich rokoch bol odsúdený iba raz, a to v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 6T 32/2017, v ktorom mu bol uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu, v priebehu ktorej sa osvedčil a tak sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Z aktuálneho odpisu registra trestov týkajúceho sa obžalovaného Q. Č. vyplýva, že tento doposiaľ nebol súdne trestaný. Vo vzťahu k odsúdeniam uvedeným v registri trestov, súd na hlavnom pojednávaní oboznámil vyhotovenia rozhodnutí týkajúcich sa obžalovaného K. N. v konaniach vedených na tunajšom súde pod sp. zn. 7T 183/2009, 6T 53/2010 a 6T 32/2017, ako aj rozhodnutia týkajúce sa obžalovaného W. N. v konaniach vedených pod sp. zn. 1T 76/2008 a 7T 41/2017. Súd tiež oboznámil podstatný obsah pripojeného spisu vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 7T 41/2017, z ktorého vyplýva, že rozsudkom zo dňa 11.07.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.07.2017 súd schválil dohodu o vine a treste, ktorú uzavrel obžalovaný W. N. a prokurátor a uznal ho za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona a uložil mu dohodnutý trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov. O osvedčení alebo neosvedčení sa obžalovaného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia doposiaľ rozhodnuté nebolo.

Súd tiež na hlavnom pojednávaní oboznámil listinné dôkazy, ktoré predložil obhajca obžalovaného K. N. týkajúce sa finančnej situácie jeho manželky K. N.Š., ktorá je poberateľkou dávky v hmotnej núdzi a jeho

brata K. N., ktorý je z dôvodu mentálnej retardácie, ktorá vyplýva zo správy MUDr. O. K., osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, o čom predložil preukaz fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím. Okrem toho tento obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu predložil vyjadrenie O. Č., ktorý obžalovaného K. N. zamestná v Púchove, kde bude vykonávať stavebné práce a kde bude na neho dávať pozor.

Zo záverov písomného znaleckého posudku č. 27/2020, ktorý v prípravnom konaní vypracoval znalec z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria MUDr. Q. Q. o duševnom stave všetkých troch obžalovaných vyplýva, že títo nepopierajú konzumáciu alkoholu a vlastným vyšetrením znalec u obžalovaných nezistil markery alkoholizmu. Ani u jedného z nich nezistil prítomnosť duševnej choroby. Preto znalec ani u jedného z obžalovaných nenavrhol uloženie žiadneho ochranného liečenia.

Aby trest mohol zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom, musí v sebe zahŕňať jednak prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona. Zároveň trest musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Súd zvážil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu každého z obžalovaných, ich pomery a možnosť ich nápravy.

U obžalovaného W. N. súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, a to, že sa obžalovaný ku skutku priznal a jeho spáchanie aj úprimne oľutoval /§ 36 písm. l) Trestného zákona/. Zároveň súd u tohto obžalovaného zistil aj jednu priťažujúcu okolnosť, a to, že obžalovaný bol v minulosti už za trestný čin odsúdený /§ 37 písm. m) Trestného zákona/, pričom súd musel nevyhnutne prihliadať na všetky odsúdenia, v ktorých mal obžalovaný uložený nepodmienečný trest odňatia slobody a vo vzťahu ku ktorým sa na neho neuplatňuje fikcia neodsúdenia. Preto súd pri rovnakom pomere poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností 1:1, trestnú sadzbu trestu odňatia slobody uvedený v § 194 ods. 2 Trestného zákona postupom podľa § 38 ods. 2 a nasl. odseky tohto § Trestného zákona neupravoval a pri ukladaní trestu tak vychádza z tam uvedenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok až 5 rokov.

Súd zohľadnil osobu obžalovaného, ktorý je dlhoročným recidivistom, u ktorého nielen odklad výkonu trestu odňatia slobody ale ani nepodmienečné tresty odňatia slobody v minulosti nevedli k uvedomeniu si dôsledkov za páchanie trestnej činnosti ale najmä ho nevedli k tomu, aby už trestnú činnosť ďalej nepáchal. Preto súd potlačil výchovný účel trestu a rozhodol sa uložiť obžalovanému W. N. trest odňatia slobody v jeho nepodmienečnej forme, hoci bližšie k dolnej hranici trestnej sadzby zohľadňujúc relatívne nízku závažnosť jeho konania ako aj motív jeho konania, ktorým bola snaha brániť bratovho syna. Preto súd považuje trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov uložený v jeho nepodmienečnej forme za trest primeraný závažnosti konania, ktorého sa tento obžalovaný dopustil, následku, ktorý svojim konaním spôsobil a jeho predchádzajúcej kriminálnej minulosti, medzi ktorú nepochybne patrí aj odsúdenie za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na dlhý trest odňatia slobody, ktorého výkon zjavne nemal na obžalovaného odstrašujúci účinok. Tento obžalovaný bol z výkonu posledného trestu odňatia slobody prepustený len dňa 11.09.2019, čo len utvrdzuje súd v názore na nutnosť uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody a to aj napriek priznaniu obžalovaného. Pretože tento obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin (v poradí 5. a 7. odsúdenie odpisu registra trestov v konaniach vedených na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 6T 149/2011 a 5T 95/2018), súd ho v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona na výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

U obžalovaného K. N. súd zistil dve poľahčujúce okolnosti, a to, že sa obžalovaný ku skutku priznal a jeho spáchanie aj úprimne oľutoval /§ 36 písm. l) Trestného zákona/ a tiež, že nahradil prostredníctvom svojej manželky poškodeným škodu, čo obaja poškodení uviedli na hlavnom pojednávaní /§ 36 písm. k) Trestného zákona/. S prihliadnutím na jeho predchádzajúce odsúdenia, v ktorých mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, súd u tohto obžalovaného zistil aj jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona, a to, že obžalovaný už bol v minulosti za trestný čin odsúdený. Preto súd pri prevažujúcom pomere poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami 2:1, v zmysle

§ 38 ods. 3 Trestného zákona znížil hornú hranicu Trestným zákonom stanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody uvedenu v § 194 ods. 2 Trestného zákona v rozmedzí od 1 roka do 5 rokov, o jednu tretinu a pri ukladaní trestu vychádzal z takto upravenej trestnej sadzby a trest ukladal vo sadzbe od 1 roka až do 3 rokov a 8 mesiacov.

Nakoľko obžalovaný K. N. svoj skutok oľutoval, v posledných desiatich rokoch bol odsúdený iba raz a zohľadniac aj okolnosti spáchania skutku, kedy bránil svojho syna, súd mu uložil trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov, ktorého výkon podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov, ktorej dĺžka zodpovedá jeho trestnej minulosti a počas ktorej bude mať obžalovaný pod dohľadom probačného a mediačného úradníka možnosť preukázať, že jeho vyjadrenie, že sa v budúcnosti žiadnej ďalšej trestnej činnosti nedopustí, bolo z jeho strany myslené vážne. V rámci probačného dohľadu mu súd uložil povinnosť sa zamestnať alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie. Táto povinnosť podľa presvedčenia súdu zabezpečí, aby obžalovaný mal stabilný príjem a viesť ho k tomu, aby sa vyhýbal trestnej činnosti, ak bude v stabilnom pracovnom pomere.

U obžalovaného Q. Č. súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, a to, že sa obžalovaný ku skutku priznal a jeho spáchanie aj úprimne oľutoval /§ 36 písm. l) Trestného zákona/. Nakoľko súd u tohto obžalovaného nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 Trestného zákona, súd pri prevažujúcom pomere poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami 1:0, v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona znížil hornú hranicu Trestným zákonom stanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody uvedenu v § 194 ods. 2 Trestného zákona v rozmedzí od 1 roka do 5 rokov, o jednu tretinu a pri ukladaní trestu vychádzal z takto upravenej trestnej sadzby a trest ukladal v sadzbe od 1 roka až do 3 rokov a 8 mesiacov.

Nakoľko obžalovaný Q. Č. nebol doposiaľ súdne trestaný, ku skutku sa priznal a jeho konanie oľutoval, súd mu uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 12 mesiacov, ktorého výkon podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, ktorá zohľadňuje jeho priestupkové postihy. Počas plynutia skúšobnej doby bude mať obžalovaný Q.Š. Č. možnosť preukázať, že si následky svojho konania uvedomil a bude sa v budúcnosti trestnej činnosti vyhýbať.

Nakoľko poškodeným bola škoda nahradená a títo si ju v trestnom konaní z tohto dôvodu ani neuplatnili, súd o škode týmto rozsudkom nerozhodoval. spoločným konaním neoprávnene vnikli do bydlia iného a spáchali taký čin najmenej s dvoma osobami,

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Kežmarok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.